

Parc Natural del Cadí-Moixeró

Parc
Natural
del Cadí-Moixeró

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge

Parc Natural del Cadí-Moixeró

El **Parc Natural del Cadí-Moixeró**, declarat el 1983 per la Generalitat de Catalunya, compta amb 41.060 hectàrees repartides en tres comarques: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya. Comprèn el conjunt orogràfic prepirinenc integrat per les serres del Cadí i del Moixeró, el massís del Pedraforca i bona part dels de la Tosa i el Puigllançada. La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí ja figurava en les previsions de planificació regional de la Generalitat de Catalunya de l'època republicana, el 1932. El 1963 es va tomar a plantejar en el Pla provincial de Barcelona, on es preveia la possible existència de diversos espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la Llei que establia la **Reserva Nacional de Caça del Cadí**, encara vigent, que inclou la zona del parc natural, la serra del Verd i el Port del Comte. El 1982, es va declarar, per Llei, el **Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca**, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Aquesta Llei va permetre regular les extraccions a cel obert que es feien als jaciments de lignit situats al sector de migdia del massís. Durant l'any 2004 s'ha incorporat la gestió del Paratge a la del Parc Natural. En l'àmbit europeu, el Parc va ser declarat **Zona d'Espècial Protecció per a les Aus** (ZEPA) i l'any 2003 es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la **xarxa Natura 2000**.

Bellesa pels quatre cantons

El Parc Natural del Cadí-Moixeró es troba dins la classificació de parc de muntanya, ja que les seves altituds oscil·len entre els 800 m, al fons de les valls, i els 2.648 m al punt culminant. Les dues grans serralades del Cadí i Moixeró, unides pel coll de Tancalaporta, formen una impressionant barrera muntanyosa al Prepirineu, que va de ponent a llevant amb una extensió de més de 30 km, a la divisòria d'aigües del Segre i del Llobregat. Els seus vessants, especialment els de la banda nord, formen cingleres escarpades amb parets gairebé verticals i valls profundes al Cadí, i canals abruptes al Moixeró. El Pedraforca, la Tosa i el Puigllançada formen unitats més diferenciades.

A la **serra del Cadí**, entre els paratges que tenen una bellesa i un atractiu especial, trobem la roca de l'Ordiguer, al vessant nord, que domina l'ampli prat de Cadí, i el puig de la Canal Baridana o Vulturó que, amb 2.648 m, és el punt culminant de la serra i del Parc. També cal destacar la grandiositat de la façana sud, especialment el sector que domina el poble de Josa de Cadí, a recer de la serralada principal, al nord, i la del Cadinell, a ponent. A la part més oriental d'aquest vessant hi ha les fonts del Bastareny, afluent de capçalera del Llobregat, que són d'una bellesa singular.

A la **serra del Moixeró**, que culmina a les Penyes Altes de Moixeró, a 2.276 m, destaquen els penya-segats del vessant sud i les extenses superfícies forestals amb indrets com la vall de l'Inglà i la de Font Llebrera, la fageda del Clot d'en Pere o l'avetosa de Riu.

La **Tosa** o **pedró dels Quatre Batlles**, anomenat així per la confluència dels termes municipals de Bagà, Alp, Das i Urús, s'alça 2.536 m a la banda de llevant del Parc i té indrets d'una bellesa especial com la Pleta del Llamp, sota la roca del mateix nom, que domina la vall del riu Gréixer. Si continuem cap al sud-est, passant pel coll de Pal, trobem el **Puigllançada** (2.409 m) amb vastíssimes extensions de pastures, especialment al vessant de solana, des d'on -a través del tossal de Rus- arribem a Castellar de n'Hug, on hi ha les fonts del Llobregat.

El **Pedraforca** és una de les muntanyes amb més atractiu i tradició de l'alpinisme català. Té una orografia abrupta espectacular. L'Enforcadura, que uneix el Pollegó Superior (2.497 m) i el Pollegó Inferior (2.400 m), li dona una silueta inconfusible. La muralla nord, indret d'escalada ariscat i bell, es desploma verticalment entre 600 i 800 m per damunt de la vall de Gresolet, on trobem una de les zones boscoses més interessants de tot l'espai natural; el seu microclima, particularment humit, fa que estigui coberta en bona part per boscos d'avets i de faig.

Portada: Prat de Cadí

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Pàgina anterior: Pedraforca

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

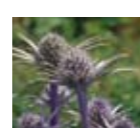
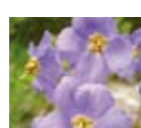
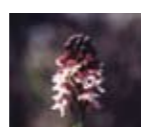
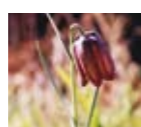
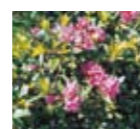
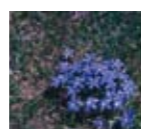
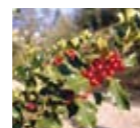
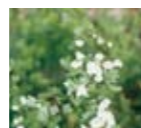
La vegetació

La vegetació del Parc, amb més de 1.500 tàxons de plantes superiors, és d'un gran interès, ja que les variades condicions climàtiques i d'altitud permeten l'existència d'espècies alpinas, eurosiberianes i mediterrànies.

Destaquem plantes endèmiques dels Pirineus orientals que tenen en el Parc una part molt important de la seva població mundial (*Xatardia scabra*, *Delphinium montanum*, *Asplenium seelosii subsp. catalaunicum*), així com plantes d'àrea més gran que als Pirineus apareixen en molt pocs llocs (*Dracocephalum austriacum*, *Orchis spitzelii*, *Lappula deflexa*).

Les parts més altes, a l'**estatge alpi** (a partir dels 2.000 metres), estan cobertes de prats alpins, formats bàsicament per un nombre elevat d'espècies de graminies i flors vistoses, com les boniques **gencianes** (*Gentiana sp.*), el **safrà bord** (*Crocus nudiflorus*), la **carlina cínara** (*Carlina acanthifolia subsp. cynara*) i **pulsatilla alpina** (*Pulsatilla alpina*), entre d'altres.

Més avall, a l'**estatge subalpi** (de 1.600 a 2.000 metres), trobem boscos de **pi negre** (*Pinus uncinata*), una espècie molt adaptada a suportar les dures condicions climàtiques. El sotabosc està format sobretot per matolls de **ginebró** (*Juniperus nana*), de **neret** (*Rhododendron ferrugineum*), anomenat estalabart a la Cerdanya, i de **boixerola** (*Arctostaphylos uva-ursi*). A les parts més baixes d'aquests boscos i al vessant nord de les serralades trobem boscos d'**avet** (*Abies alba*), que en alguns indrets són especialment interessants pel

bon estat de conservació en què es troben. A l'**estatge montà** (de 900 a 1.600 metres), a les obagues, trobem boscos de **faig** (*Fagus sylvatica*), mentre que bona part dels solells són ocupats pel **roure martinenc** (*Quercus pubescens*) i l'**alzina** (*Quercus ilex*). Els boscos de faig i de roure, acompanyats de l'**auró blanc** (*Acer campestre*), el **trèmol** (*Populus tremula*) o la **moixera de guilla** (*Sorbus aucuparia*), sovint formen claps més o menys extensos enmig dels boscos de **pi roig** (*Pinus sylvestris*), una espècie que forma majoritàriament els boscos de les zones baixes i mitjanes del Parc, amb un sotabosc integrat bàsicament pel **boix** (*Buxus sempervirens*). En aquestes zones baixes també hi ha els **prats de dalla**, que se segueixen dues o tres vegades al llarg de l'estiu i se n'emmagatzema l'herba per alimentar el bestiar durant l'hivern.

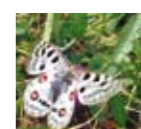
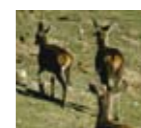
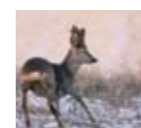
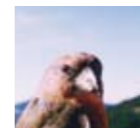
Les **comunitats vegetals** més interessants són les que creixen a les **tarteres**. Aquí, entre les pedres, les plantes s'han d'adaptar a la manca d'humitat, al despreniment de rocs i a les baixes temperatures. Una d'aquestes espècies, endèmica al sector oriental del Pirineu i, sens dubte, una de les joies botàniques del Parc, és el **julivert d'isard** (*Xatardia scabra*). Als llocs més humits dels penya-segats creix una planta relictada de les glaciacions, anomenada **orella d'ós** (*Ramonda myconi*).

La fauna

La fauna, amb més de 249 espècies de vertebrats i una gran quantitat d'invertebrats (92 mol·luscs, 218 aràcnids, 192 coleòpters, 115 lepidòpters, entre els quals es troben el 75 % de les espècies de papallones diürnes de Catalunya), gaudeix d'un protagonisme especial.

Entre els **mamífers** destaquem l'**isard** (*Rupicapra pyrenaica*), que durant l'estiu se'l pot trobar a les obagues i als indrets més alts, mentre que a l'hivern davalla o busca les solanes. El **cérvol** (*Cervus elaphus*) i el **cabriol** (*Capreolus capreolus*), que s'havien extingit fa molts anys, tornen a habitar el Parc gràcies a les reintroduccions que s'hi han efectuat en els darrers cinquanta anys. També podem trobar altres mamífers com la **marta** (*Martes martes*), l'**ermíni** (*Mustela erminea*), la **marmota** (*Marmota marmota*) que ha aparegut en els darrers anys o la **musaranya nana** (*Suncus etruscus*). Actualment, ha reaparegut una nova espècie, el **llop** (*Canis lupus*).

Entre els **ocells** podem trobar grans rapinyaires com el **trencalòs** (*Gypaetus barbatus*), l'**àliga daurada** (*Aquila chrysaetos*) o el **voitor comú** (*Gyps fulvus*). Als boscos vells de coníferes trobem dues espècies relictades del període glaciari, el **gall fer** (*Tetrao urogallus*) i el **picot negre** (*Dryocopus martius*), aquest últim es va triar com a símbol del Parc Natural. Altres espècies que cal destacar són la **perdiu xerra** (*Perdix perdix*), el **pela-roques** (*Tichodroma muraria*), la **merla d'aigua** (*Cinclus cinclus*), la **merla de pit blanc** (*Turdus torquatus*), el **còlit gris** (*Oenanthe oenanthe*), el

trencapinyes (*Loxia curvirostra*), el **pardal d'ala blanca** (*Montifringilla nivalis*) o el **mussol pirinenc** (*Aegolius funereus*), entre moltes altres.

Pel que fa als **reptils**, esmentem dues espècies pròpies d'hàbitats humits, de colors molt vistosos, que es poden veure amb relativa facilitat: el **llangardaix verd** o **lluert** (*Lacerta viridis*), de color verd i brillant, i la **serp verd-i-groga** (*Coluber viridiflavus*). En trobem d'altres que passen més desapercebuts, com l'**escurçó pirinenc** (*Vipera aspis*) o la **serp llisa meridional** (*Coronella girondica*).

Entre els **amfibis**, destaquem el **tritó pirinenc** (*Euproctus asper*), que habita els rierols d'aigües fredes i oxigenades, i la **granota roja** (*Rana temporaria*), que de vegades podem trobar lluny de l'aigua i el **tòtil** (*Alytes obstetricans*), de crit inconfusible.

Als cursos d'aigua viuen únicament tres espècies autòctones de **peixos**: la **truita** (*Salmo trutta*), el **barb de muntanya** (*Barbus meridionalis*) i el **barb roig** (*Phoxinus phoxinus*).

1 Vegetació de l'estatge montà

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

2 Trencalòs (*Gypaetus barbatus*)

Autor: Richard Matin

3 Isard (*Rupicapra pyrenaica*)

Autor: Jordi Garcia Petit

Comunicacions i accessos

- Per carretera**
- E-9 (C-16)** Barcelona - Berga - Bellver de Cerdanya (pel Túnel del Cadí)
 - N-152** Barcelona - Vic - Ripoll - Puigcerdà
 - N-260** La Seu d'Urgell - Puigcerdà
 - C-14** Tàrraga - La Seu d'Urgell (pel pantà d'Oliana)

- Servei regular d'autobusos**
- Barcelona - La Seu d'Urgell
 - La Seu d'Urgell - Puigcerdà
 - Andorra - Berga - Barcelona
 - Llívia - Puigcerdà - Berga - Barcelona
 - Castellar de n'Hug - Manresa
 - Berga - Saldes - Gósol
- Telèfons:**
93 265 68 66 / 93 873 05 18 / 93 821 04 85 / 973 350 020
- www.alsa.es

- RENFE**
- Línia Barcelona-Puigcerdà
 - Telèfon: 902 24 02 02
 - e-mail: cercanias@renfe.es
 - www.renfe.es/cercanias/barcelona

	Seu del Parc		Nacional/Autònoma de 1r ordre
	Centre complementari		Autònoma de 2n ordre
	Aparcament		Carretera asfaltada
	Mirador		Pista forestal
	Àrea de lleure		Ferrocarril
	Refugi		+++++++ Frontera
	Edifici religiós d'interès		Límit comarcal
	Castell/Torre		Límit municipal
	Mina		Parc Natural
	Esquí de fons		Paratge Natural d'Interès Nacional
	Esquí de pista		
	Cascada/Font		
	Coll		
	Cim		

UTM fus 31N
European Datum 1950

Font
Departament de Medi Ambient i Habitatge
Institut Cartogràfic de Catalunya

Llocs d'interès històric i cultural

Als disset municipis inclosos al Parc hi ha, a més de bel·leses naturals per l'abrupta orografia, l'aigua i la vegetació, una sèrie de llocs d'indubtable interès i atractiu.

Des del punt de vista històric, destaquen els **nuclis medievals** de **Bagà**, que fou capital de la baronia de Pinós, i **Bellver de Cerdanya**, centre d'una antiga batllia, que encara conserven part de les seves muralles medievals i boniques places porxadés. També s'han d'esmentar els pobles de **Gósol** i **Saldes** on trobem restes dels antics **castells**. Existeix molta documentació sobre la història medieval d'aquestes contrades, inclosa la presència de càtars.

També han deixat la seva empremta el pas de contrabandistes i maquis, així com la intensa activitat econòmica de subsistència desenvolupada al llarg dels segles en petits nuclis rurals de muntanya.

Hi ha un bon nombre de poblacions que mantenen la seva **arquitectura rural tradicional** i el seu tipisme, com és el cas de **Castellar de n'Hug**, **Fórnols** i **Josa de Cadí** i altres nuclis més petits situats en bells indrets, com **Torres d'Alàs**, **Adraén**, el **Querforadat**, **Cava**, **Ansovell**, **Riu de Cerdanya**, **Gisclareny**, **Cornellana**, **Gréixer**, **Gósol** (on Picasso pintà el 1906 algunes de les seves obres), o les antigues parròquies que depenen ara de Bellver de Cerdanya, com són les de **Bor**, **Coborriu**, **Tallendre**, **Pi** i **Baltarga**. L'**arquitectura religiosa romànica** va deixar bones mostres en aquest sector: l'antic monestir benedictí

de **Sant Llorenç prop Bagà** i l'església de **Talló** (seu d'una antiga canònica). Encara que siguin més humils, tenen un encant extraordinari les petites esglésies romàniques que puntegen tot el Parc: **Sant Julià de Pedra**, **Sant Marcel de Bor**, **Sant Serni de Coborriu**, **Santa Maria de Josa**, **Sant Jaume de Tuixent**, **Sant Salvador d'Adraén**, **Santa Eugènia de Nerellà**, **Sant Just i Pastor de Cerc**, **Sant Julià dels Garrics**, **Sant Vicenç de Rus**, **Sant Martí del Puig**, el **Boscalt**, **Santa Margarida de Gósol** o **Sant Miquel de Turbians**.

Moltes **tradicions** i **festes populars** s'han conservat ben vives com, per exemple, els **aplecs** als santuaris del Boscalt, Bastanist, les Peces, Gresolet, Talló i Paller. També són conegudes les **fires** de Sant Llorenç i la fira Ramadera, que es remunta al segle XIII a Bellver i el Mercat Medieval de Bagà. A Castellar de n'Hug es fa cada any, el darrer diumenge d'agost, un interessant concurs de gossos d'atura. La nit de Nadal, a Bagà i Sant Julià de Cerdanyola, se celebra la Festa de la Fia-Faia, que commemora el solstici d'hivern amb torxes enceses. A Gósol es balla, per la Mare de Déu d'Agost, el contrapàs de les Coces. A Bagà es fa una gran paella d'arròs, el segon diumenge de febrer, que antigament s'anomenava "Àpat dels pobres".

Activitats

L'excursionisme

El Parc Natural disposa de mes de 400 quilòmetres de senders senyalitzats.

Senders de gran recorregut (GR: marques blanques i vermelles):

- GR 150: Sender circular que dona la volta al Parc visitant-hi gran varietat d'indrets i pobles. GR 150-1: Variant que segueix la carena.
- GR 107 o Camí dels Bons Homes (de Berga a Montsegur): Travessa el parc longitudinalment passant per Gósol, Bagà i Bellver de Cerdanya, tot seguint les traces que els càtars van deixar a la zona. GR 107-3: Variant que va cap a Tuixent
- GR 7 (d'Andorra a Fredes): Travessa el Parc de nord a sud de la Seu d'Urgell cap a Tuixent.
- GR 4 (de Puigcerdà a Montserrat): També travessa el Parc de nord a sud d'Alp a Falgars i la variant GR 4-2 passa per Bagà.

Senders de petit recorregut (PR: marques blanques i grogues):

- PR-C 67: Cava - Cortal d'en Roig - Cava
- PR-C 121: Estana - coll de la Canal del Cristall
- PR-C 122: Adraén - collet de la Canal del Migdia
- PR-C 123: volta al Pedraforca
- PR-C 124: Saldes - Olià
- PR-C 125: l'Hostalet - l'Hostalet
- PR-C 126: Urús - Refugi de Rebost
- PR-C 127: Pedraforca 360°
- PR-C 158: Guardiola de Berguedà - Paller de Dalt. Variant PR-C 158-1: Sant Martí de Brocà - Guardiola de Berguedà.

Senders locals (SL: marques blanques i verdes): Gran diversitat de senders promoguts per entitats locals que se solen caracteritzar per ser de curta durada i dificultat baixa.

Senders temàtics:

- Camí dels Segadors: va de Gósol a Bellver pel Pas de Gosolans i Prat d'Aguiló.
- Cavalls del Vent: travessa circular que uneix vuit refugis del Parc.
- Camí dels Bons Homes: sender de llarg recorregut (GR 107) que ressegueix indrets històrics per on van passar els càtars.
- Itineraris de natura: la ruta de la marmota, la ruta de la mallarenga petita, la ruta del trencapinyes i l'itinerari de la llúdriga.

Recorreguts amb bicicleta

- Volta al Parc amb bicicleta de muntanya.
- Volta de cicloturisme al Parc.

Recorreguts amb vehicle tot terreny

- De Gósol a Tuixent pels planells de Sastró i el coll de Mola.
- De Bagà a Sant Joan de l'Avellanet, cap a la font de la Vinya Vella fins arribar al parc de la vila de Bagà.
- De Bagà a Saldes per Gisclareny passant pel coll de la Bauma i Gresolet o pel Collell i el mirador de Gresolet.
- De Riu de Cerdanya al refugi del Serrat de les Esposes, mirador del cap del Ras, refugi de l'Inglà i descens per la vall fins a Bellver.

Recorreguts amb cotxe

- De Guardiola de Berguedà a Saldes, Gósol,

després cap a Josa i Tuixent i, passant per Adraén, fins a la Seu d'Urgell.

- De la Pobla de Lillet a la Molina, passant per Castellar de n'Hug i el coll de la Creueta.

Escalada

Les zones on es pot practicar l'escalada són al Pedraforca i la cara nord del Cadí. Al Pedraforca trobem vies d'escalada clàssiques com l'Estasen, la Pany o la Civis-Genis. A la paret nord de la serra del Cadí hi ha canals d'ascensió com la de l'Ordiguer o la d'Estana, utilitzades principalment durant l'hivern.

Servei de guies

El Parc disposa d'un servei de guies i monitors de muntanya, coneixedors del territori, que ofereixen un ampli programa: itineraris guiats a peu, a cavall, amb bicicleta de muntanya, amb raquetes de neu i amb vehicle tot terreny; travesses; ascensions i escalades. També es poden fer safaris fotogràfics i itineraris de natura.

Caça i pesca

La Reserva Nacional de Caça del Cadí comparteix bona part del territori amb el Parc Natural, si bé s'estén cap a l'oest a través de les serres d'Odèn, Port del Compte, Figols i Alinyà. L'isard és l'espècie més important i és objecte de gestió cinegètica. La direcció tècnica de la Reserva s'ubica al Centre del Parc a Bagà.

Hi ha zones de pesca controlada de la truita de riu als rius Segre, Vansa i Llobregat. La resta de rius del Parc són refugi de pesca per afavorir la repoblació natural dels trams inferiors.

Turisme

L'oferta de **turisme cultural** es veu enriquida gràcies a l'existència de museus com: el Museu Picasso i el Museu Etnològic de Gósol, el Museu del Ciment i el Museu del Pastor a Castellar de n'Hug, el Museu de les Trementinaires a Tuixent, l'exposició MA Milions d'anys a Valcebren, el Centre Medieval i dels Càtars a Bagà, la Col·lecció Museu a Das, el Museu del Bosc a Bellver de Cerdanya o els Jardins Artigas dissenyats per Gaudí a la Pobla de Lillet.

Per la seva banda, el **turisme de natura** té una visita obligada als diferents centres d'interpretació del Parc: la Casa del Riu a Martinet, el Centre del Parc a Bagà, l'exposició de fauna forestal a Ca les Monges de Bellver de Cerdanya i el Centre d'Interpretació del PNIN del Pedraforca a Saldes.

1 Nucli medieval

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

2 Arquitectura romànica

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

3 Senderisme

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

4 Recorregut per vehicle tot terreny

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

5 Sortida especialitzada

Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

1 2

3 4

Refugis

Cerdanya

Refugi de l'Inгла. Bellver de Cerdanya
Telèfon: 616 85 55 35

Refugi Prat d'Aguió. Montellà-Martinet
Telèfon: 639 71 40 87

Refugi Cal Basté. Montellà-Martinet (Estana)
Telèfon: 973 51 53 45

Refugi Pla de les Esposes. Riu de Cerdanya
Telèfon: 669 75 72 66

Refugi Cortal del Vidal. Urús
Telèfon: 972 89 02 10

Normes i consells

Els espais naturals constitueixen un patrimoni que cal respectar i conservar a fi que les generacions successives puguin gaudir dels seus paisatges i la seva geomorfologia, flora i fauna. Entre les normes de comportament lògiques, basades en el respecte a l'entorn, en destaquem les següents:

- Acampar sense control dins el parc és un inconvenient per a la seva conservació. Hi ha refugis per pernactar-hi.
- Només es pot encendre foc en els llocs permesos.
- S'han de dipositar les deixalles o residus en els abocadors destinats a aquest fi.
- No es permet circular amb vehicles motoritzats a les zones d'herba o bosc i, en general, fora de carreteres i pistes obertes a la circulació. Hi ha aparcaments senyalitzats per deixar el vehicle i, si s'ha de parar al marge del camí, cal assegurar-se de no interrompre el trànsit.
- No s'han de molestar les persones que hi viuen, ni malmetre pastures, camins, cases, refugis o senyalitzacions.
- Algunes plantes i flors són verinoses o són protegides per raó de la seva raresa. Admireu les plantes sense arrencar-les i respecteu els arbres.
- Si trobeu qualsevol animal, no el molesteu ni el captureu. En podeu gaudir amb l'observació.
- No embruteu les fonts ni els rius i, sobretot, no feu servir sabons ni detergents.
- Els animals domèstics han d'anar subjectats i controlats.

1 Refugi del Parc natural
Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

2 Àrea de lleure
Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

3 Mirador
Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

4 Centre del Parc
Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Contraportada: Maçaners i la cara sud del Cadí
Autor: Arxiu del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Informació i oficines del Parc

Oficina del Parc Natural Cadí-Moixeró

C/ de la Vinya, 1
08695 Bagà
Telèfon: 93 824 41 51
Fax: 93 824 43 12

Web
<http://www.parcscdecatalunya.net>

A/e
pnccadimoixero.dmah@gencat.cat

Superfície (Servei de Planificació DMAH. Actualització dades: 2008)
39.310 ha (parc natural)
1.750 ha (paratge natural)

Municipis
Alàs i Cerc
Alp
Bagà
Bellver de Cerdanya
Castellar de n'Hug
Cava
Das
Gisclareny
Gósol
Guardiola de Berguedà
Josa i Tuixent
la Vansa i Fórnols
Montellà i Martinet
Riu de Cerdanya
Saldes
Urús
Vallcebre

Comarques
Alt Urgell
Berguedà
Cerdanya

Data de creació
Decret 353/1983, de 15 de juliol, de declaració del Parc Natural del Cadí-Moixeró.

Protecció de caràcter internacional
Xarxa Natura 2000. Regió Alpina.
Zona d'especial protecció, setembre de 1987, d'acord amb la Directriu 79/409 CEE, de conservació dels ocells.

Aquest espai natural ha rebut cofinançament del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER)

© GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE, Direcció General del Medi Natural

SERVEI DE PARCS Dr. Roux, 80 08017 Barcelona Tel. 93 567 42 00

Dipòsit legal: B-16565-2005

Maquetació: LMDG / Jordi Ruiz / Marta Vilches

www.parcscatalunya.net